

[Niels Andersen.]

den indtægtsforøgelse, der har fundet sted i Danmark, ikke er kommet alle borgere i landet til gode. Der er adskillige — her tænker jeg på de mindste indtægter i landbrugserhvervet, og jeg tænker også på de lavest lønnede lønmodtager — som ikke har fået andel i indtægtsforøgelsen, og det kan ikke være rimeligt, at disse mennesker skal have en øget skattebyrde, for at man skal kunne begunstige de mennesker, som evner at spare. Men jeg vil gerne være med til at se fordomsfrit på hele dette problem, fordi jeg erkender, at opsparingen er en overordentlig vigtig faktor for de investeringer, der skal finde sted, for at vi kan udnytte de muligheder, der foreligger.

Jeg vil i øvrigt i forbindelse med oppositionens skatteforslag gøre opmærksom på, at der jo kommer betydeligt øgede udgifter i forbindelse med folkepensionen. Jeg ved ikke, om oppositionen har medregnet denne øgede udgift. Selv om man ikke ændrede satserne, hvilket man nu altså imidlertid gør, ville denne byrde jo øges år for år, fordi der i denne befolkningsgruppe bliver stadig flere og flere mennesker.

Jeg vil gerne gøre opmærksom på et forhold mere, som man bliver nødt til at se i øjnene, nemlig de statsansattes lønvilkår. Man kan gå ud fra som givet, at der inden så forfærdelig længe optages forhandlinger om ændringer i disse lønninger, og jeg tror næsten også, jeg tør spå, at resultatet vil blive betydeligt øgede udgifter for staten. Har man regnet med det i det skatteforslag, som man har fremsat?

Endvidere kan man i henhold til statsministerens redegørelse regne med, at der vil blive øgede udgifter i de kommende år på et så betydningsfuldt område som trafikområdet. Trafikproblemerne presser sig på, og det er indlysende for enhver, at der også her vil blive tale om øgede investeringer. Det fremgår også med al tydelig klarhed af statsministerens redegørelse, at vi må påregne øgede udgifter til sundhedsvæsenet i den kommende tid, og at vi må regne med meget øgede udgifter til uddannelse. Har man regnet med disse øgede udgifter i det skattereforformforslag, som oppositionen har fremsat? Har man ikke det, men vil gennemføre denne betydelige skattenedsættelse, mens man samtidig står

over for at skulle løse disse opgaver, som jeg vil mene der er fuld enighed om skal løses, så betyder denne forcerede skattenedsættelse, at staten bliver tvunget til at låne penge, og det kan da ikke være den vej, vi skal gå. Man må tage hensyn til disse forhold, når man skal vurdere de problemer, man behandler i forbindelse med nedsættelsen af skatten.

Det er på nuværende tidspunkt umuligt at forudsige, med hvor stort et beløb det vil være forsvarligt at lette skatterne. Den orden, der er skabt i landets økonomi, må opretholdes. Den må opretholdes, fordi det er forudsætningen for, at vi fortsat kan have en god beskæftigelse. Den situation, der er opnået i Danmark i denne henseende, er jo enestående, og den er lykkelig. Det, at der er brug for alle hænder, er menneskelig set et meget stort gode, som vi under ingen omstændigheder må sætte over styr; man må ikke sætte det over styr bare ved letsindigheder i skattepolitikken. Sandheden er jo, at hvis staten skal til at låne eller udskrive ekstraordinære skatter, fordi der disponeres forkert, vil det uvægerligt betyde en stagnation i selve udbygningen af vort erhvervsliv, og det igen vil skabe arbejdsløshed. Derfor er det magtpåliggende for regeringspartierne — jeg vil også gerne understrege, at det er magtpåliggende for retsforbundet — at man opretholder den orden, der nu er tilvejebragt, og at man bestræber sig for at bevare den fulde beskæftigelse. Hvad angår det store problem, som vi for år tilbage diskuterede ved enhver politisk sammenkomst, nemlig de store årgange, ja, så er de jo i dag et absolut gode for landet.

Oppositionens skatteforslag er jo beregnet på grundlag af det budget, der foreligger, men man må jo huske, at det er kun en forudberegning; man kan ikke gå ud fra som givet, at et sådant budget holder. Der kan ske ting, som medfører betydelige ændringer i et sådant budget, det har vi tidligere været vidne til. Anlægsarbejder og afdrag på gæld må afholdes af hvert års skatteindtægter, ellers skal der stiftes ny gæld. Må jeg i den forbindelse minde om, at i de sidste 3 år er den samlede statsgæld nedsat med ca. 1 100 mill. kr., og skal man ikke i gode tider nedbringe sin gæld, hvornår skal man så? Hvad betyder denne nedsættelse af stats-